31999F0235

POZIȚIA COMUNĂ
din 29 martie 1999
definită de Consiliu pe baza articolului K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană privind propunerea de convenție a Organizației Națiunilor Unite împotriva crimei organizate

(1999/235/JAI)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul K.3 alineatul (2) și articolul K.5,

recunoscând importanța pe care o au cooperarea judiciară în materie penală și cooperarea polițienească pentru prevenirea și combaterea tuturor formelor grave de criminalitate internațională, așa cum prevede articolul K.1 din tratat;

întrucât statele membre consideră lupta împotriva crimei organizate o problemă de interes comun;

întrucât Consiliul European, reunit la Amsterdam, în iunie 1997, a aprobat programul de acțiune al Grupului la nivel înalt pentru crima organizată, care cuprinde o gamă largă de propuneri pentru intensificarea luptei împotriva crimei organizate;

întrucât trebuie luate în considerare măsurile care au fost deja adoptate de către Uniunea Europeană sau care sunt în pregătire sau pe punctul de a fi adoptate, în scopul punerii în aplicare a programului de acțiune și, în special, a celui de Acțiune comună 98/733/JAI din 21 decembrie 1998 privind incriminarea participării la o organizație criminală în statele membre ale Uniunii Europene [1];

întrucât a fost prevăzută punerea la punct și negocierea unei convenții a Organizației Națiunilor Unite împotriva crimei organizate;

întrucât Consiliul, în concluziile sale din 5 octombrie 1988, a invitat președinția să prezinte una sau mai multe poziții comune, în conformitate cu articolul K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană, referitor la proiectul de convenție al Organizației Națiunilor Unite și la protocoalele acestuia;

întrucât trebuie să se contribuie cât mai mult posibil la negocierea unei propuneri de convenție și să se evite o incompatibilitate între această propunere și instrumentele elaborate în cadrul Uniunii,

DEFINEȘTE PREZENTA POZIȚIE COMUNĂ:

Articolul 1

(1) Statele membre sprijină elaborarea unei propuneri de convenție a Organizației Națiunilor Unite împotriva crimei organizate și a oricărui alt protocol. Statele membre preconizează introducerea în proiectul de convenție a unor dispoziții care să faciliteze cât mai mult lupta efectivă împotriva crimei organizate la nivelul prevenirii, anchetelor și al urmăririlor.

(2) Statele membre veghează ca dispozițiile din proiectul de convenție referitoare la obligația de a transfera în domeniul penal anumite activități să fie compatibile cu articolele 1 și 2 din Acțiunea comună 98/733/JAI.

(3) Celelalte dispoziții din proiectul de convenție trebuie să se aplice la un nivel cât mai general în cazul activităților organizațiilor criminale și al cooperării internaționale în lupta împotriva acestor organizații. În principiu, dispozițiile relevante din proiectul de convenție trebuie să se refere la activitățile persoanelor care acționează de comun acord în vederea comiterii unei infracțiuni grave și care sunt implicate în orice organizație criminală care dispune de o structură și care există de mai mult timp sau care a existat pe o perioadă determinată. Dispozițiile nu trebuie să se limiteze numai la grupurile care au o structură foarte dezvoltată sau un caracter permanent, cum ar fi organizațiile de tip mafiot; organizațiile nu trebuie să aibă neapărat participanți cu roluri definite formal și nici membri permanenți.

[1] JO L 351, 29.12.1998, p. 1.

(4) Dispozițiile în materie de cooperare internațională care vor fi introduse în proiectul de convenție trebuie să ofere garanțiile necesare pentru a asigura protejarea drepturilor omului și a facilita această cooperare. Ele trebuie să se aplice atunci când, ancheta aflându-se într-un stadiu preliminar, nu este posibil ca un stat anume să stabilească cu certitudine dacă o infracțiune este legată de crima organizată. De asemenea, este poate util să se precizeze anumite criterii în scopul evidențierii legăturilor cu crima organizată.

(5) În ceea ce privește măsurile de luptă împotriva spălării banilor, convenția trebuie să își lărgească sfera de aplicare la un număr mare de infracțiuni și, în special, să fie compatibilă cu cele patruzeci de recomandări ale Grupului de acțiune financiară.

(6) Orice dispoziție a proiectului de convenție referitoare la activele de proveniență criminală nu trebuie să fie incompatibilă cu Acțiunea comună 98/699/JAI din 3 decembrie 1998 privind identificarea, depistarea, blocarea sau sechestrul și confiscarea instrumentelor și a produselor infracțiunii [1].

(7) Dacă este cazul, dispozițiile relevante din proiectul de convenție pot fi inspirate din Convenția Organizației Națiunilor Unite din 1988 împotriva traficului ilicit de stupefiante și de substanțe psihotrope. În afară de aceasta, ele trebuie să țină seama de convenția Consiliului Europei din 1990 referitoare la ascunderea caracterului ilicit, la depistarea, sechestrul și confiscarea produselor infracțiunii.

Articolul 2

În cadrul negocierilor privind propunerea de convenție a Organizației Națiunilor Unite și un eventual protocol, statele membre își coordonează, atât cât este posibil, pozițiile, la inițiativa Președinției, și încearcă să cadă de acord asupra tuturor problemelor care au repercusiuni importante asupra intereselor Uniunii. Comisia se asociază în totalitate la aceste activități. La nevoie, și în funcție de evoluția negocierilor, se va stabili ce alte dispoziții trebuie adoptate.

Articolul 3

Statele membre veghează ca dispozițiile din propunerea de convenție a Organizației Națiunilor Unite și din orice alt protocol să nu fie incompatibile cu instrumentele adoptate între ele.

Articolul 4

Consiliul se străduiește să se ajungă la noi poziții comune, dacă este nevoie, în legătură cu proiectul de convenție și mai ales cu orice alt protocol.

Articolul 5

Prezenta poziție comună se publică în Jurnalul Oficial.

Adoptată la Bruxelles, 29 martie 1999.

Pentru Consiliu

Președintele

F. MÜNTEFERING

---

[1] JO L 333, 9.12.1998, p. 1.